

[Boligministeren]

Vi kan både læse og tale og ynder ikke at befinde os hverken under dynen eller i buksen, så jeg vil gerne sige meget klart til fru Kirsten Jacobsen og til hr. Wilhjelm, at der er i denne sag både jura og politik – juraen kan diskuteres, det kan det politiske også – men vores standpunkt er klart.

For så vidt angår det juridiske vil jeg sige til hr. Wilhjelm, at der i formuleringen jo ikke står »ejendomme, som er opført af almennyttige boligselskaber«, der står: »ejendomme, som er opført til brug for medlemmer eller til udleje af almennyttige boligselskaber.« Når man har lige præcis denne formulering, så skyldtes det ifølge det for mig oplyste, at man, da man lavede bestemmelsen, ville åbne mulighed for, at almennyttige boligselskaber kunne opføre ejendomme, som ikke var til brug for medlemmer, og som måske siden hen kunne sælges som ejerlejligheder. Man ville på den måde sikre, at der var endnu en streng på det almennyttige byggeris og på de almennyttige produktionsvirksomheders instrument. Derfor fik bestemmelsen den udformning.

Vi har fortolket det på den måde, at når et almennyttigt boligbyggeri kom på tvangsauktion, så døde det som almennyttigt byggeri og genfødt. Hr. Wilhjelm ryster på hovedet, og det samme gjorde ombudsmanden, og så må vi sige: all right, lad os så acceptere, at der sættes spørgsmålstejn ved vores fortolkning af det rent juridiske. Men det drejer sig jo ikke om juraen i første række, det er, som hr. Wilhjelm også har sagt i en radioudsendelse, simpelt hen et spørgsmål om, hvilken pris lejerne skal kunne overtage ejendommen til, hvis den kommer på tvangsauktion. Hvis en ejendom ikke kan blive ejerlejligheder, har den en lavere pris på tvangsauktion. Hr. Wilhjelm nikker; vi forstår hinanden, det skal man jo også. Det hele drejer sig om, at hr. Wilhjelm fandt denne bestemmelse, som han mente, han kunne fortolke, så han kunne sige til sine venner: bare på den gutter, lav huslejeboycot, få byggeriet på tvangsauktion, så får I det til en billig pris. Hertil sagde min forgænger: I kommer til at betale noget mere for det, for det kan blive ejerlejligheder. Det er det, sagen drejer sig om.

Man kan sige, at hr. Wilhjelm har stillet socialdemokratiet i, hvad han selv betegner som valget mellem to onder. På den ene side kan vi sige ja til fru Kirsten Jacobsens for-

slag, der dækker vores hidtidige fortolkning. Det ville i og for sig være meget logisk, om vi gjorde det, i og med at det dækker vores hidtidige fortolkning, men vi ønsker ikke lovmæssigt at fastslå, at man kan udstykke disse almennyttige byggerier til ejerlejligheder. Hvis vi strammede lovbestemmelsen, hvis vi tydeliggjorde, hvad vi mente, så ville vi derved ligesom lægge i det, at vi mener, det er en situation, som kan blive aktuel. Det er derfor, vi ikke gør det. Vi vil ikke gøre det af politiske grunde; vi vil ikke gøre det, for vi vil ikke give indtryk af, at vi mener, det er noget, der skal ske.

Den anden mulighed er, at vi indtager det modsatte standpunkt, og herefter har man i et almennyttigt byggeri en chance for enten ved huslejeboycot eller ved bevidst underbudgettering – sådan som man prøver på nu – at bringe byggeriet i sådanne vanskeligheder, at det går på tvangsauktion, hvorved man får det billigt. Det vil vi heller ikke. Vi vil have, at der skal være en rimelig huslejeudvikling.

Vi vil prøve på at løse de problemer sådan, at huslejen bliver rimelig, og de mennesker, der så derudover vil lave huslejeboycot af den ene eller den anden politiske grund, vil vi tage os kærligt af på anden måde. Derfor er der ikke nogen brug for dette lovforslag. Der er ingen tvivl om, hvad vi står for som socialdemokrater: rimelige forhold i det almennyttige byggeri, og dem, der så vil lave revolution eller sjov i gaden på anden vis, tager vi os kærligt af – ikke voldeligt, men vi skal nok nå deres tegnebøger.

Freddy Madsen (DKP):

Man må jo lade boligministeren, at der er få socialdemokrater, der så kynisk og åbenhjertigt siger, hvad sagen drejer sig om, som netop han gør. Det er da meget rart til forståelsen af, hvad sagen drejer sig om. Det, det her drejer sig om, er, at vi har nogle forhold inden for boliglovgivningen, der medfører kæmpestore huslejer; dem reagerer folk imod, og nu skal regeringen nok komme med den store kæp og sørge for, at de får nogle over nakken. Det er jo det reelle, der ligger i denne sag.

Må jeg ikke sige til hr. Wilhjelm, at det er muligt, de bemærkninger, jeg kom med før om juraen, kunne misforstås. Når jeg frem-